

Nazwa dokumentu: Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (UD114) [PROJEKT DOKUMENTU RZĄDOWEGO]

Lp.	Organ wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi	Propozycja zmian zapisu	Odniesienie do uwagi
1	MFIPR	Art. 1 pkt 7 projektu w zakresie art. 85b ust. 1 i 2 u.s.u.s	<p>Popieramy uwagę RCL w zakresie wątpliwości dotyczących zatrudniania lekarzy orzeczników w oparciu o umowę cywilnoprawną. W tym kontekście zwracamy uwagę, że obecnie trwa rewizja Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności, obejmująca m.in. reformę A4.7 dotyczącą ograniczenia segmentacji rynku pracy. Decyzją Rady Ministrów osiłą reformy ma być skuteczna walka z pozornymi umowami cywilnoprawnymi w sytuacjach, w których zgodnie z Kodeksem Pracy powinna być zawarta umowa o pracę. Jednym z kluczowych narzędzi służących wdrożeniu reformy ma być współpraca Państwowej Inspekcji Pracy z ZUS. Z tej perspektywy sprzeciw budzi propozycja przepisów, w której to właśnie ZUS będzie zatrudniać lekarzy orzeczników wykonujących te same zadania zarówno na podstawie umowy o pracę jak i umów cywilnoprawnych.</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przewidziana w projekcie ustawy koncepcja różnicowania stosunku prawnego, który może łączyć ZUS z poszczególnymi podmiotami realizującymi zadania z zakresu orzecznictwa lekarskiego, ma na celu dostosowanie środowiska prawnego, w którym funkcjonuje ZUS jako podmiot realizujący zadania publiczne, do aktualnych trendów i potrzeb rynkowych. Medyczne środowisko pracy w odniesieniu do warunków zatrudniania oczekuje bowiem większej swobody i elastyczności, którą może zapewnić umowa o charakterze cywilnoprawnym (umowa o świadczenie usług). Propozycja MRPiPS wychodzi zatem naprzeciw tym oczekiwaniom, a tym samym docelowa forma współpracy byłaby uzależniona od indywidualnych preferencji lekarza orzecznika. Podkreślenia przy tym wymaga, że projektowane różnicowanie podstawy prawnej umowy jest powiązane z charakterem prawnym wykonywanych czynności. Lekarze orzecznicy wykonują co do zasady pracę samodzielną, w której niezależność lekarza wyraża się w pewnego rodzaju swobodzie wydawania orzeczeń lekarskich, tj. w oparciu o jego indywidualną wiedzę i doświadczenie, w oderwaniu od ewentualnych poleceń służbowych. Natomiast w odniesieniu do lekarza inspektora nadzoru orzecznictwa lekarskiego, głównego lekarza orzecznika oraz zastępcy głównego lekarza orzecznika przeważa praca o charakterze administracyjnym (urzędniczym). W odniesieniu do tej drugiej kategorii podmiotów w większym stopniu przejawia się podporządkowanie charakterystyczne dla kodeksowego stosunku pracy. Zwrócić przy tym należy uwagę, że wydawanie orzeczeń lekarskich stanowi formę wykonywania zawodu lekarza. Ustawa o zawodzie lekarza i lekarza dentysty wprost</p>

					<p>przewiduje możliwość wykonywania zawodu lekarza zarówno na podstawie stosunku pracy, jak i stosunków cywilnoprawnych. W tym sensie proponowane rozwiązania dostosowują zasady zatrudniania lekarzy orzeczników w ZUS do ram prawnych wykonywania zawodu lekarza wynikających z ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentysty. Wskazać przy tym należy, że rozwiązania analogiczne do proponowanych przez MRPiPS funkcjonują z powodzeniem w systemie prawa od wielu lat w odniesieniu do prac o charakterze samodzielnym, sprowadzającym się do wydawania w warunkach samodzielności władczych rozstrzygnięć na podstawie przepisów prawa (orzeczeń). Ustawa o samorządowych kolegiach odwoławczych przewiduje bowiem, że członkowie SKO są zatrudniani albo jako członkowie etatowi (na podstawie umów o pracę), albo jako członkowie pozaetatowi (na podstawie umów cywilnoprawnych).</p>
--	--	--	--	--	---